

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Kyrillu Proklō Episkopō ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

πρὸς αὐτὸν. ἀλλ' ὡς εἶπεν, τὰ χεῖρα νικᾷ. ὑποπλάσιόμηναι γὰρ τὰ Νεστορίου
 μισθῶν, ἐτέρω πάλιν αὐτὰ συγκροτοῦσι ἕθω, τὰ Θεοδώρου δεινμάζον-
 τες, καὶ τοὶ πλὴν ἰσῶν, μᾶλλον δὲ πολλὰ χείρονα νοσοῦντα δυσέβειον. οὐ γὰρ
 Θεόδωρος Νεστορίου γέρονε μαθητὴς, ἀλλ' οὗτος ἐκείνου, καὶ ὅξ' ἐνὸς ὡσαυτε-
 λαθοῦσι σώματος, ἕνα τε Θ τῆς κακοδοξίας ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ἀναπί-
 οισιν ἰόν. γεγράφασι γὰρ πρὸς μὲ Θ ἐκ τῆς ἀνατολῆς, ὅτι οὐ γὰρ τὰ Θεο-
 δώρου διαβάλλεσθαι ἴνα μὴ, Φασί, καὶ τὰ τῆ μακαρίου Ἀθανασίου, καὶ
 Θεοφίλου, καὶ Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου διαβληθῆναι. ἀ γὰρ ἐλάλησε Θεόδω-
 ρος, ταῦτα καὶ κείνοι. ἐγὼ δὲ τὰ γεγράφομαι ἐκ ἑωυτοῦ, ἀλλ' ἐφίλω
 ἐν παρρησίᾳ, ὅτι Θεόδωρος μὲν δύσφημον ἔχει καὶ Γλαῶσαν, καὶ κάλαμον
 ὑπερβύβωτα ταύτη· Θ δὲ γεγράσιν ὀρθοδοξίας πίστεως διδασκαλοὶ, καὶ
 διέπρεψαν ἐν πύτοις. διέθηκαν δὲ οὕτως ἑστῶσι διὰ τῆς ἀνατολῆς, ὡς καὶ ἐκ-
 βοήσας γρηγοῦσαι ἐκ κλησίαις πρὸς τῆς δὴμων· αὐξήτω ἡ πίστις Θεοδώρου·
 οὕτω πεδύομην ὡς Θεόδωρος· λίθοις αὐτὸν βαλόντες ποτὲ ἐν τῇ πρὸς αὐτοῖς
 ἐκκλησίᾳ, πολήσαντα ἵνα πρὸς ἀφ' ἑξῆς αὐτῶν βραχύνῃ. ἀλλ' ὡς ὁ διδασκαλὸς
 βούλεται, οὕτω φρονεῖ τὸ ποιῆσαι Θ. ἐγὼ μὲν οὐκ οὔτε ἐπαυσάμην ἑπι-
 μύθῳ οἷς γεγράφασι, οὔτε παύσομαι. ἵππ' ἢ ἐχρῆν καὶ ἀνελογίας ἐγρά-
 φοις εἶναι παρ' αὐτοῖς, ἐκτύψας τοῖς Θεοδώρου καὶ Διοδώρου βιβλίαις, οἷς
 γεγράφασι, οὐ πρὸς τῆς σαρκώσεως μᾶλλον τῆς μονοθεοῦς, ἀλλὰ καὶ τῆς
 σαρκώσεως, ἐπελεξάμην ἵνα τῆς κεφαλῶν καὶ Θ ἐκτελέσειν Θ ἕ-
 πον ἀντιπρὸς αὐτοῖς, διὰ φωνῶν πανταχοῦ βδελυρίας οὐσαν μεσῶν
 πλὴν δόξαν αὐτῶν. πρὸς ἑξῆς αὐτῶν δὲ μετὰ τῆς μνημονοθέντος βλαβεράτου
 διακόνου καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαξίμου διεμελίσθαι τὸ σύμβολον τῆς πί-
 στεως, τὸ ἐκτείνε παρὰ τῆς ἀγίας τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ πρὸς τὸ
 κατὰ ἐμαυτὸν. διαβεβαίωσθαι γὰρ πανούργως ἵνα πρὸς αὐτοῖς τε καὶ
 λέγειν αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖν αὐτῶν, μὴ μὲν ἐπὶ καὶ ἐνόησας ἔχειν ὀρθὰς, διὰ
 φέρειν δὲ μᾶλλον τὰ ὀρθῶς τε καὶ ἀπερσκιναῖς ἐρημνῶν πρὸς τὸ αὐτοῖς
 δοκοῦν. ἵνα δὲ μὴ ταῦτα λαμβάνῃ πλὴν σὺν ὁμοίᾳ, πεπόμεθα μὲν τὸ βι-
 βλίον * εἰς αὐτὸ τὸ μόνον. καὶ δὴ ἐντυχοῦσα κατὰ ξιωσάτω τὰς σωθήσας ὑπὲρ
 ἐμοῦ ποιῆσθαι πρὸς αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΠΡΟΚΛΩ ΕΠΙΣΚΟΠΩ.

Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Θεοδώρου τῆς Μοψουεσίας, ἀιτουῦτος
 αὐτῷ, ὡς μὴ συγχαρῆσαι ἀναθεματιζέτωμαι αὐτὸν,
 ὡς ἀπὸ τῆς ταραχῆς γινόμενον.

ΜΟΛΙΣ ποτὲ καὶ πολλοῖς ἰδρῶσι τῆς τε σῆς ὁσιότητος καὶ τῆς ἀγίας σω-
 δου τῆς σωμαθείσεως καὶ πλὴν Εφεσίων, τὰς Νεστορίου κενοφωρίας
 διὰ βελήκασι καὶ πανταχοῦ τῆς θεοῦ ἐκκλησίαι· δυσφοροῦσι δὲ λίαν ἐπὶ
 πύτοις ἡνὲς τῆς καὶ πλὴν ἑῶν, οὐ λαϊκῶν μόνον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆς τετραμέ-
 νων εἰς ἱερουργίαν. ὡσαυτε γὰρ τὰ χρονώτερα τῆς παιδῶν δυσχερέστερα πως

δεῖ πρὸς τὸ θεράπευσαι, ἢ τὰ χα ποὺ κὶ εἰς ἅπαν ὄρνείται τῆτο· οὕτω κὶ ψυ-
 χὴ διεσφραμμένων ἐνοιῶν καὶ δογματικῶν σιπηδόνι ἀρρώγησασα, δυσσπό-
 βλητον ἐχθρὸν πάθος. πλὴν τῆ τῆ θεοῦ χεῖρι, εἴτε πρὸ φάσας, εἴτε ἀληθεία,
 Ὡς ἕνα Χεῖρον καὶ λαλοδοσι καὶ κηρύττοισι, καὶ τὰς Νεσορέου δυσσέβεις πε-
 ρεπλορηγίας ἀνιδεμαίωσαν. καὶ τῆως ἐν δὶδία πολλῆ τῆ αὐτῶν, ἔσφραξισιν
 εἰς τὸ ἀραρὸς ἐν πίστῃ καθ' ἡμέραν καὶ Ὁ σαλβυόμυοι ποτε. νυνὶ δὲ, ὡς γέ-
 γραφε πρὸς μὲ ὁ κύριός μου ὁ θεότατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάν-
 νης, ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς ἐτέρου κλύδων ἐγγήραται. καὶ τὰ χα ποὺ πολὺ τὸ
 δέσῃ, μὴ ἀραρὸς ποδ' ἕνας τῆν ὠπαραφόρον ἰσπονοσήσασιν εἰς τὸ ἐν ἀρχαῖς.
 Φασὶ γὰρ ἕνας τὸν μεγαλύτερον ἐκείνῳ πόλιν κατὰ λαβεῖν, εἴτα πρὸς ἐλθῶν
 τοῖς δισσεβέσασιν καὶ φιλοχρῆστοῖς βασιλεύσιν, ὁ Ζακῆσθαι τε διὰ διακρίμα-
 τος αὐτῶν ἱεροῦ τῆ Θεοδώρου τῆ Μοχουεσίας ἀναδεμαίωσασιν ἀντιβελία, αὐ-
 τὸν τε Ὡ μνημονυθέντα ἀνδρα. πολὺ δὲ αὐτῶ κτ' πλὴν ἐφ' αὐτὸν ὄνομα, κὶ θυ-
 μαζόνται λίαν αἰ σὺ τὰ ζῆεις αὐτῶ. καὶ ὡς γέ Φασιν, δυσσοροδοσιν ἅπαντες, ὡς
 ἀνδρὸς ἐπίσημου καὶ τελυθίσαντος ἐν κοινωσίᾳ τῆν ἐκκλησιῶν, ἀναδεμα-
 ζομῶν νυνὶ ὅπ μὲν γὰρ ἐν τοῖς σὺ τὰ γμασιν αὐτῶ ἀνελκομέν ἕνα ἐκτό-
 πως εἰρημύρα, καὶ ἀκράτου γέμοντα δυσσοημίας, οὐδενὶ τ' ὄρθα φρονεῖν εἰω-
 θῶν ἀμφίβολον. ἴσω δὲ ἢ σὴ ὁσιότις, ὅπ πρὸς ἐνθεῖσιν τῆ ἀγία σὺ ὁδῶ
 ἐκδέσσεως πρ' αὐτῶ σὺ τὰ χθείσιν, ὡς Ὁ * πρὸς ἐλόντες ἐφασκον, οὐδὲν ἐχθρ-
 οσὺς ὑγιῆς, κατεκεδέθηλθε μὲν αὐτῶ ἢ ἀγία σὺ ὁδῶς, ὡς διεσφραμμένων
 γέμουσαν ἐνοιῶν, κὶ τὸ Νεσορέου δυσσέβειδιν οἰονεῖ πως πηγάζουσαν. κα-
 τὰ κείνασα δὲ ἐδῶ οὕτω φρονουῶντας, οἰκονομικῶς ἐκ ἐμνημόνυσε τῆ αἰ-
 δρὸς, οὐδὲ αὐτὸν ἰσπεδῆκεν ὄνομασὶ τῶ ἀναδεμαίωσασιν δι' οἰκονομίαν ἵνα
 μὴ ἕνας τῆ ἰσπολήσῃ τῆ ἀνδρὸς πρὸς ἐσσηκότες, ἀποβάλλωσιν ἐαυτῶν τὸ ἐκ-
 κλησιῶν. ἢ δὲ ἐν τούτοις οἰκονομία ἀεῖσιν πρὸς ἡμα καὶ Ὁφόν. εἰ μὲν γὰρ ἕνα
 ἐν τοῖς ζῶσιν ἐπ, καὶ σὺ ὁπλῶ ἕνα τῆς Νεσορέου δυσσοημίας, ἢ σὺ αραρ-
 ρῶν ἢ δειλεν οἷς ἐγραφε αὐτὸς, πέπονδεν αὐτὸν κὶ Ὡ εἰς ἴδιον πρὸς ὁσων αἰ-
 δεμαίωσασιν. ὁπτ' δὲ ἀπεδήμησε πρὸς θεόν, ἀρκεῖ, κατὰ πρ' ἐγ' ὦμα, τὰ
 ἐκτόπως αὐτῶ γεγραμμένα ἐκβάλλεσασιν παρὰ τῆν ὄρθῶς ἐχόντων τὰς δὲ-
 ζας, ὅτε τῆς αὐτῶ πρὸς ἐκχαλοσιν βίβλοισι. καὶ τὸ πρὸς ἡμα πρὸς χωρεῖν, θορῶ-
 βων ἐδῶ ὅτε πῆκει πρὸς φάσας. κὶ καθ' ἕτερον δὲ Ὡ πον ἀναδεμαίωσασιν κὶ
 ἐκβεβλημῶν τῆν Νεσορέου δυσσοημῶν, σὺ ἐκβεβέλλωται κὶ τὰ ἐκείνου
 πλείω ἐχόντα πρὸς ταῦτα πλὴν σὺ γήρειδιν. εἰ μὲν οὖν ἐδρῶν τῆτο ἀμελλ-
 λητῆ τῆν κτ' πλὴν ἐφ' αὐτὸν ἕνας, κὶ οὐδένα θορῶν ἕνα ἐκτῶν πρὸς ὁδῶν,
 ἐφλω αὐτῶ, ὅπ τὸ λυποῦν οὐδὲν ἀπατεῖσασιν νυνὶ τῆτο καὶ ἐγρῶφως αὐτοῖς.
 εἰ δὲ, ὡς γράφει ὁ κύριός μου ὁ ὁσιώπειτ' ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων
 Ἰωάννης, ἔλαιντο αὐτῶ μᾶλλον γήρεισασιν πρὸς ἐκχαλοσιν, ἢ πρὸς ἐκχαλοσιν
 ἵνα πὶ φλόγα κατεκωαδεῖσασιν ἀναρρίπζομῶν, κὶ πρὸς ἐκχαλοσιν θορῶν ἀνα-
 σκαλῶμῶν ἐκ δὲ κείσας, μὴ ποτέ πως τὰ ἐκχαλοσιν χείρονα τῆν πρὸς ὁδῶν
 ἐρεθῆ; καὶ ταῦτα φημι σφόδρα μὲν ἐπίσημῶν οἷς γέγραφε ὁ μνημο-
 νυθεῖς

AVRO
CHERIT
511

ANNO
CHRISTII
533.

νδύεις Θεόδωρο, ὑφορμόμυ δὲ τὸν παρὰ Ἰωνων ἐσομύρους ἐπὶ τῶ
 ἀρχιεπισκόπου σου, μηδὲ ἄλλοις πρὸς τὸ Νεσορείου δριμύτην ἀρξωνταί Ἰνες κα-
 τασκασμένως κατ' ἐκείνο που τὸ εἰρημύρον τῶ παρ' Ἑλλησι ποιητῆ, Πάτρι-
 κλον ἀποφασιν, σφῶν δὲ ἀπάν κήδε ἐκάστη. ἀν' Ἰόνω συναρέσει ταῦτα τῆ
 σὴ ὁσίοτητι, μιλύσαι κατὰ ζήσων, ἵνα καὶ κοινῶν γράμματι κατὰ σαλῆ. διω-
 πὸν γὰρ καὶ τοῖς ταῦτα ἀπήσασι τὸ οἰκονομίαν ἀφηγήσασθαι τὸ ἀρχιεπισκόπου, περὶ
 σαί τε αὐτῶν ἠρεμεῖν ἐλέσθαι μάλλον, καὶ μὴ σκαυδάλου ἀποφασιν ταῖς ἐκ-
 κλησίαις γυνέσθαι. πέπομφα δὲ καὶ τὸ ἴσον τῆν γραφέντων ἀρξὸς ἐμὲ παρὰ
 τῶ κυρίου μου τῶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου. ὧ καὶ ἐπιτυχόσα ἡ σὴ ὁσίο-
 τῆς, δέξεται πάντως ὁφθαλμὸν εἰς τὴν ὑπόδειξιν.

ΕΚ ΤΗΣ ΟΓΔΟΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΤΗΣ
 ἀγίας οἰκουμένης πέμπτης συνόδου, καὶ Θεοδώρου
 ἐπισκόπου γυμομύου Μοψουετίας.

I.

Εἰς οὐχ ὁμολογῆ πατρὸς, καὶ ἰσοδ, καὶ ἀγίου πνύματῶ μίαν φύ-
 σιν, ἢ τοῦ οὐσίου, μίδου τε διώαμιν, καὶ ἰσοσίαν, τελάδα ὁμοούσιου,
 μίδου θεότητι ἐν τριῶν ὑποστάσεων, ἢ γυνω ἀρξώποις ἀρξουκυμύλιω.
 ὁμοίωτος ἀνάθεμα ἔστω. Εἰς γὰρ θεὸς ἔστω πατήρ, ἰσοῦ τὰ πάντα, καὶ εἰς κύριος
 Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἐν πνύμα ἄγιον, ἐν ᾧ τὰ πάντα.

Anathema-
 tismi decre-
 ti a quinta
 Synodo.
 Extant La-
 tine supra
 coll. 8.

II.

Εἰς οὐχ ὁμολογῆ τῶ θεοῦ λόγου εἶναι τὰς δύο γυνήσας, τὴν τε ἀρξὸν
 ἀιώνων ἐκ τῶ πατρὸς ἀρχόνως, καὶ ἀσωμάτως, τὴν τε ἐπ' ἐσχάτων τῆν ἡμέ-
 ρων, τῶ ἀρξὸν κατελάθοντος ἐκ τῆν οὐρανῶν, ἔστω σαρκωθέντῶ ἐκ τῆς ἀγίας
 ἐκ δόξου θεοπύκου, καὶ ἀπαρθέντῶ Μαρίας, καὶ γυνηθέντῶ εἰς αὐτῆς ὁ
 θεοπύκος ἀνάθεμα ἔστω.

III.

Εἰς λέγει ἄλλον εἶναι τῶ θεοῦ λόγον, ἢ σαυμαπυργήσαντα, καὶ ἄλλον τὸ
 Χριστὸν παθόντα, ἢ τὸν θεὸν λόγον σωμαῖνα λέγει τῶ Χριστῶ γυμομύω
 ἐκ γυναικὸς, ἢ ἐν αὐτῶ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῶ ἀλλ' οὐχ ἕνα, καὶ αὐτὸν
 κύριον ἢ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, τῶ θεοῦ λόγον, σαρκωθέντα καὶ ἐναν-
 θεοπήσαντα, ἔστω τῶ ἀρξὸν τὰ τε σαυμάτα, καὶ τὰ πάθη, ἀπὸ ἐκοιστῶς ὑπέ-
 μινε σαρκί. ὁμοίωτος ἀνάθεμα ἔστω.

IV.

Εἰς λέγει καὶ χάλειν, ἢ καὶ ἐνέργειαν, ἢ καὶ ἀξίαν, ἢ καὶ ἰσοπμίαν, ἢ καὶ
 αὐθεντίαν, ἢ ἀναφοράν, ἢ γέσιν ἢ διώαμιν, ἢ ἐνωσιν τῶ θεοῦ λόγου ἀρξὸς
 ἀνθεοπον γυγνήσθαι ἢ καὶ διδοκίαν, ὡς ἀρξὸν τῶ θεοῦ λόγου, τῶ ἀν-
 θεοπύκου, ἀπὸ τῶ ἑ, καὶ καλῶς δόξαι αὐτῶ ἀρξὸν, καὶ τῶς Θεόδωρο
 μαγνόμενος λέγει ἢ καὶ ὁμωνυμίαν, καθ' ἡν τῶ Νεσορειανὸν τὸν θεὸν λό-
 γον, Ἰησοῦν, καὶ Χριστὸν καλοῦντες, καὶ τὸ ἀνθεοπον κατωλεισμένως Χριστὸν,
 Concil. Tom. 12.